

vedtages, maa der nogen Udvidelse til af den bestaaende Fabrikinspektion. Jeg kan i den Henseende nævne, at 5 ny Assistentter i alt Fald vil blive nødvendigt, men det vil jo være en meget ringe Sag at bevilge 5 Assistentter. Men der maa ogsaa lægges Mærke til, at det mulig kunde finde Rigsdagens Billigelse, at Fabrikinspektionen fik en noget ændret Organisation, muligvis henlagdes under et enkelt Ministerium, og disse Undersøgelser tvivler jeg ikke om, efter Dagsordenen i Fjor og efter hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), Flertallets Ordfører i denne Sag, vilde blive foretagne af det Udvalg, som vil blive nedsat om det foreliggende Lovforslag. Det skal for mit Vedkommende ikke mangle paa Beredvillighed til at faa ordnet disse Forhold i Forbindelse hermed ogsaa for at kunne faa en ny Lov gennemført saa effektivt som muligt. Det mangler ikke paa Ønsker hos mig om gennem en Revision af vor Lovgivning om Fabrikinspektionen at faa Tilsynet betrygget paa bedste Maade. Men det forekommer mig paa den anden Side, at det er bedst, at Tinget overvejede selve Hovedloven og saa under dette Arbejde, maaske i Forening med mig, tillige overvejede, hvorledes vi bedst kunde omordne disse Forhold. Jeg er selv af den Mening, at der kunde være Anledning til ved denne Lejlighed at underkaste Fabrikinspektionen og dens Organisation en Revision og derunder tillige Bestemmelsen om dens Henlæggelse under det ene eller det andet Ministerium. Det var jo den snart 30 Aar gamle Fabriklovgivning, som bevirkede Fabrikinspektionens Oprettelse og nuværende Ordning. Men sikkert er det, at den Omstændighed, at Fabrikinspektionens Organisation, i alt Fald dens Lønningsvilkaar, er fastsat i Loven af 1889, der hører under Justitsministeriet, for mig har stillet det som en given Sag, at man ikke i dette Lovforslag uden videre kunde optage Forslag til Bestemmelser om en forandret Ordning eller om Udvidelser. Naar man imidlertid deraf har villet udlæde noget om Competencestrid mellem de forskellige Ministerier, saa beror det paa en Misforstaaelse. Jeg tvivler ikke om, at Justitsministeriet, naar man henvender sig til det i den Sag, vil være lige saa beredvilligt til at medvirke, som det har været det i det Arbejde, der her foreligger, saa meget mere som Fabrikloven her vil komme helt under Indenrigsministeriet, medens den nu, hvad § 21 angaar, er underlagt Sundhedspolitiet, som

hører under Justitsministeriet. Jeg tror ikke, at det vil mangle paa Samarbejde mellem Ministerierne, men jeg har ønsket at kende Tingets og det Udvalgs Mening, som vil blive nedsat til denne Sags videre Behandling, forinden derom aabnes Forhandlinger.

Hermed skal jeg standse, idet jeg paa ny anbefaler denne, som det fra alle Sider erkendes, store og vigtige Sag, hvilken jeg haaber ogsaa i Fremtiden maa blive mødt med samme Interesse fra det høje Tings Side, som der er blevet den til Del indtil dette Øjeblik, og idet jeg ligeledes haaber, at der maa komme et tilfredsstillende positivt Lovgivningsarbejde ud deraf. Skulde det ikke blive Tilfældet i Aar eller endog næste Aar, tvivler jeg dog ikke om, at det vil blive Tilfældet ad Aare, og jeg tror, at det da ikke blot i principiel Henseende, men i alle væsentlige Enkeltheder vil blive de Bestemmelser, der her ere foreslaaede, som ville blive vedtagne, for saa vidt vi da overhovedet ønske og evne at tilvejebringe et Lovgivningsarbejde paa dette Omraade, som stiller os i Række med de store Kulturstater.

S. Olsen: Den Varme, hvormed den højtærede Minister tilbageviste forskellige Angreb, der ere rettede mod det foreliggende Forslag, og hans Udtalelse om, at man burde stræbe efter at følge de store Kulturlande i den sociale Lovgivning, samt hans Udtalelse om, at naar der er gaaet 10 Aar, vil man ikke mere være fornøjet med det, her er foreslaaet, men kræve mere, og særlig den Varme, hvormed disse Udtalelser bleve fremsatte, giver mig saa at sige Haab om, at den Hovedmangel ved Lovforslaget, som jeg nu vil berøre, vil blive afhjulpen ogsaa med den højtærede Ministers Billigelse. Naar man skal lovgive paa det sociale Omraade, særlig Arbejderomraadet, hjælper det ikke udelukkende at tage Sigte paa, hvad der foregaar i Fabrikker og Værksteder. Forholdene have jo herhjemme som overalt i Verden, hvor der er en levedygtig Industri, udviklet sig paa den Maade, at den fri Konkurrence medfører, at Konkurrenterne søge at faa den bedst mulige, og derved forstaaes den billigst mulige Fremstillingsmaade. Det er derfor indlysende, at jo mere man strammer Fabriklovgivningen uden samtidig at sætte Regler for Hjemmearbejdet, eller hvad jeg helst saa, paabød at det skulde ophøre, desmere vil Hjemmearbejdet florere. De Indvendinger, der ere komme frem fra Folk, der ikke